

BACHELOROPPGAVE

Hva skjer når parkrottene tar på seg feller -en kvalitativ studie om moderne skikjøring

Hva er kjennetegn ved backcountry jibberne sin skikultur i Sogndal?

av

414 Marius Andersen
204 Gjermund Engh

Friluftsliv
ID3-322
Desember 2014

Forord

Vi er begge to dedikerte skikjørere fra fjell-løse Vestfold fylke. Vi flyttet til Sogndal for å oppleve mer snø og skikjøring. Her havnet vi tilfeldigvis i samme klasse, og ble fort godt kjent. Vi kjørte mest ski i terrengparken, og hadde lite erfaring når det kom til frikjøring. Vi fant fort ut at det var frikjøring som gjaldt i Sogndal. Gjennom de to neste årene har vi gradvis blitt påvirket til å måtte gå mer toppturer, til tross for at vi er mest glad i heisbasert skikjøring. Som de late parkrottene vi er, har vi nå utviklet nye toppturmuskler i underekstremitetene. Verdien av å fly ned uberørt pudder, eller å se utsikten fra Togga har sneket seg sakte inn på oss. Vi tok med oss parkkjøringen ut i pudderet og fjellene, og har hatt mye moro med dette.

Da vi skulle velge tema for denne oppgaven måtte det bli noe innenfor skikjøring. Vi valgte fenomenet backcountry jibbing fordi det ikke var skrevet så mye seriøst om emne fra før av. Denne måten å kjøre ski på har vi stor interesse for selv, noe som var viktig for oss ved valg av tema.

Vi vil gjerne takke hverandre for godt samarbeid i de lange timer denne bacheloroppgaven tok form. Det har ikke alltid vært like lett for oss å gå til skolen, når snøen daler ned ute. En stor takk til informantene, som stilte opp til intervju og gav mye av seg selv med stor entusiasme. Til slutt må vi også sende en stor takk til vår veileder Vegard Albert Vereide, som har hjulpet oss i riktig retning når vi har stått fast.

God lesing!

Gjermund og Marius.

Sammendrag

Oppgaven vår vil ta for seg kjennetegn ved backcountry jibberes skikultur i Sogndal. Dette er en egen retning innen frikjøringskulturen på ski som vi interesserer oss for. Det handler i veldig korte trekk om triksing, hopping og leking på ski utenfor løypene i fjell og terreng. Historisk sett er det en veldig ny type skikjøring, som er blitt stadig mer populær de siste årene. Sogndal er blitt et topptureldorado i Norge, kjent for sine gode skimuligheter. Backcountry jibbing er et fenomen som blir stadig mer populært også her i bygda.

Vi fant lite teori som fokuserte spesifikt på backcountry jibbing. Vi bruker norsk teori som fokuserer på frikjøring, teori om snowboardkulturen i Norge, og teori om skisportens utvikling både her og i USA. Dette ser vi i sammenheng med backcountry jibbing for å skape et bilde av hva det er. Viktige emner vi går inn på her er subkultur, identitet, drivkraft og risiko. Hva er typisk for denne skikulturen? Hvordan ser de seg selv? Hva er viktige motivasjonsfaktorer? Hvilke perspektiv har skikjørerne på risiko?

Metoden vi bruker i denne oppgaven er kvalitativ forskningsmetode. Målet vårt ved å bruke denne metoden er å skape en grundig forståelse rundt kulturen. Vi har valgt å bruke dybdeintervju med fire skikjørere i Sogndal som driver med backcountry jibbing. De er alle aktive skikjørere med lang erfaring fra forskjellige skimiljø i Norge. Dataene vi fikk gjennom intervju med informantene har vi sett opp imot teori. Vi diskuterer ut ifra dette og kommer frem til kjennetegn ved backcountry jibberenes skikultur her i Sogndal.

Vi har kommet frem til at backcountry jibberne på flere måter skiller seg ut fra det dominerende topptur og frikjøringsmiljøet i Sogndal. Viktige verdier i deres kultur er lek, kreativitet og frihet. Aktiviteten har stor egenverdi og backcountry jibberne har skapt sin egen måte å uttrykke leken på. De er bevisst på at det er en risikofylt lek, i fjell og terrenget, men tar visse forhåndsregler for å unngå ulykker.

Stikkord:

Backcountry jibbing, frikjøring, Sogndal, kultur, subkultur, identitet, drivkraft, risiko.

Innhold

Forord	
Sammendrag	
1.0 Innledning.....	5
1.1 Hvorfor skrive om backcountry jibbing.....	5
1.2 En ny utvikling.....	5
1.3 Begrepsavklaring.....	6
1.4 Problemstilling	7
2.0 En introduksjon til moderne skikjøring og begrepet	8
2.1 Ski i norsk kultur.....	8
2.2 Utstyrsutvikling.....	8
2.3 Frikjøringens første spor i Norge.....	9
2.4 Den første jibbeskien.....	9
2.5 Utvikling til pudderskien.....	10
2.6 Skikulturen i dag.....	10
2.7 I Sogndal.....	11
3.0 Teori	13
3.1 Subkultur	13
3.2 Identitet	15
3.3 Drivkraft- motivasjon og lidenskap	16
3.4 Risiko.....	17
4.0 Valg av metode	18
4.1 Introduksjon til informantene	19
4.2 Intervju	20
4.3 Validitet og reliabilitet.....	21
5.0 Analyse	22
5.1 ”En leken topptur-turist”	22
5.2 ”Ha det så mye som mulig gøy på vei nedover” – Leken i sentrum.....	25
5.3 ”Det er bare en liten ny ting du gjør sjøl” – Motivasjon og identitet	27
5.4 ”Det er liksom mye vanskeligere da!” –Risiko	28
5.5 Konklusjon.....	30
Litteraturliste.....	32
Vedlegg 1.....	35
Vedlegg 2.....	37

1.0 Innledning

Denne oppgaven omhandler en egen retning innen frikjøringskulturen på ski som vi interesserer oss for. Denne retningen blir omtalt som backcountry jibbing, og handler i veldig korte trekk om triksing, hopping og leking på ski utenfor preparerte løyper i fjell og terreng. I Sogndal er dette en voksende kultur som vi ønsker å vite litt mer om. Først vil vi kort redegjøre for hvorfor vi ønsker å vite mer om denne kulturen.

1.1 Hvorfor skrive om backcountry jibbing

Vi er begge over gjennomsnittet interessert i skikjøring, og bruker mye tid på det selv. Vi ser skifilmer, leser artikler, diskuterer kulturen, triksa og konkurransene. Vi flyttet begge fra Østlandet til vestlandsbygden Sogndal for to år siden, og fikk møte en ganske annerledes skikultur enn den vi var vant med fra før. Vi var vant med skikjøring i steinharde terrengparker eller på gelender i byen, og visste knapt hva feller var før vi kom til Vestlandet. Her fikk vi fort erfare at det var noe helt annet som gjaldt. Annerledes ski, andre støvler, andre klær, andre triks, og sist kanskje det viktigste- fellene.

Disse ulikhetene i skikultur er noe vi har reflektert mye over siden vi kom til Sogndal. Nå ser vi at det er mulig å se på dette fenomenet med en mer seriøs vinkling. Av den grunn ønsker vi å intervju skikjørere med en bakgrunn i parkkultur, som møter toppturkultur og backcountrykjøring i Sogndal. I dag er det blitt vanlig at flere og flere park-kjørere (jibbere) og skikjørere etter hvert tar til fjellet og naturlig terreng. Med seg bringer de stilen og triksene fra parken. Dette blir omtalt som ”backcountry-jibbing”, og ”storfjellsjibbing”, noe vi ønsker å lære mer om i gjennom denne oppgaven. Hva skjer når skikjørerne beveger seg ut i fjellet, hvilke type skikjøring og skikjøringskultur resulterer det i? Hvordan ser de seg selv i dette bildet? Som sagt vil vi intervju skikjørere med bakgrunn i parken, fra forskjellige steder som har flyttet til eller rundt Sogndal. Dette er spørsmål som er relevant i forhold til utviklingen og spredningen av moderne skikjøring.

1.2 En ny utvikling

Vi opplever at det er relativt lite teori og forskning som fokuserer på denne type skikjøring. Her i Sogndal blir det produsert mange oppgaver med fokus rundt skredtematikk, oppgaver med utstyrsfokus, og oppgaver om øvrige friluftslivstemaer. Det vi ønsker å formidle peker i

en litt annen retning. Backcountry jibbing er også en ganske ny retning innen moderne skikjøring. Denne retningen går ut på å trikse på ski i naturlig fjellterreng, egenlagde hopp i puddersnø, eller ”jibbe” i backcountry –terreng. Fokuset vi ønsker er på kulturen, sett gjennom aktive skikjørere som bor i Sogndal.

1.3 Begrepsavklaring

Hvis man er utenforstående i forhold til disse miljøene kan det være vanskelig å forstå hva vi henviser til. Vi har valgt å bruke de originale begrepene i teksten vår fordi det er de som fortsatt blir brukt i Norge. Her er en kort redegjørelse for begrepene jibbing og backcountry jibbing. Under redegjør vi for noen viktige begrep det er greit å ha kunnskaper om når en leser denne oppgaven, Ordene som står i parentes er de engelske originale uttrykkene som fortsatt blir brukt.

Jibbing – Utrykket ”Freestyle skiing” på engelsk, eller ”fristil” direkte oversatt på norsk, blir også brukt om denne typen skikjøring. De fleste legger også jibbing som en gren under frikjøringskategorien. Kan formidles som akrobatikk på ski. Det inkluderes hopp (kickers), kjøring på urbane element som rekkverk og gelender (rails) , kanter (curbs), bokser (box), og bord (tables). Andre hoppelement kan være halfpipe og quarterpipe. (Scott, 2009)

Backcountry jibbing – Jibbing kan også utføres utenfor preparerte løyper. Dette kan være i fjell og ute i naturen eller, gjerne i terreng som byr på naturlige utfordringer i form av klipper, trær, steiner, snøformasjoner som vindlepper og kanter. Det kan også innebære egenlagde hopp (kickere), og tillagde formasjoner av andre arter. (Scott, 2009)

Feller (skins) – Fester under skia når man skal gå oppover i terrenget. Glir fremover, men ikke bakover, noe som tillater deg å gå i oppoverbakker.

Park/ terrengpark – Hopp, rails, bokser og element i preparerte løyper.

1.4 Problemstilling

Med utgangspunkt i at vi er bosatt i Sogndal og har stor interesse for skikjøring, både park og pudder, har vi valgt problemstillingen:

Hva er kjennetegn ved backcountry jibberne sin skikultur i Sogndal?

2.0 En introduksjon til moderne skikjøring og begrepet

Her vil vi ta for oss litt av historien bak moderne skikjøring som i dag har ført til at jibbing i park og spesielt backcountry har blitt en ”retning” innenfor skikjøring. Vi velger å fokusere på det vi mener er mest relevant for å spisse oppgaven inn mot vårt tema. En del av historien er lagt til Norge for å snevre inn oppgaven litt. Til slutt går vi inn på noen faktorer som har gjort at studentbygda Sogndal har blitt en såpass utbredt arena for skikjøring.

2.1 Ski i norsk kultur

Alle har hørt uttrykket om at ”vi nordmenn er født med ski på beina”, og mange har nok sett Knud Bergsliens ikoniske bilde ”*Birkebeinerne*” i en historiebok fra videregående. I følge boken til Jon Tvinnereim (1998) er det flere arkeologiske funn av ski som er rundt 2000 år gamle her i landet. Det skal også være en helleristning av ski funnet i Rødøy på Helgeland som kan være 4000 år gammel. Sommeren 2014 skal arkeolog Runar Hole (Kleiven, 2014) ha funnet en bred ski, med bindingen delvis inntakt, i Lordalen i Reinheimen. Skien ble datert til år 700 e.Kr, og funnet blir beskrevet som sensasjonelt.

”Den er veldig bred, og det ser ut som den kan ha blitt brukt i løssnø. Ett forslag som har kommet, er at den kanskje har blitt brukt til å frakte forsyninger inn i fjellet, til sommerstid”
(Kleiven, 2014)

Hole spekulerer her i om skien ble brukt til transport. Skien var hele 14,5 cm bred, og kanskje var det Norges første pudderski? Ski hadde før i tiden stor nytteverdi for å bevege seg raskere når bakken var dekt av snø, ett fremkomstmiddel. De tidligste typene ski var riktignok litt annerledes enn de vi ser i dag. På den tid var det mer et hjelpemiddel og en nødvendighet, ikke profesjonalisert utstyr slik som i dag. Det faktum at skigåing og skikjøring kan spores så langt tilbake i den norske kulturen sier noe om at ski ikke er ukjent i Norge. Det er det faktum at bruken har endret seg drastisk bare de siste årene som er interessant. (Jon Tvinnereim, 1998)

2.2 Utstysutvikling

Før dagens spekter av forskjellig utstyr ble det bare brukt én ski til alle typer/kategorier kjøring. Nå er alt blitt spesialisert, og utstyret er spesialisert etter type kjøring; telemarkski,

alpinski, snowboard, snowblades, twintip, pudderski, storfjellsski og toppturski er blant de populære. Med skisportens forskjellige grener som har utviklet seg, viser dette at utstyret også utvikler seg synkront som et resultat, for å dekke behovet som har oppstår.

2.3 Frikjøringens første spor i Norge

Hvis vi skal peke på en av hovedfaktorene til at ski blir brukt til frikjøring, toppturer, jibbing, og i backcountry i dag må vi se til snowboardkulturen først. Her velger vi å fokusere på historien i Norge, for å avgrense litt hva vi går nærmere inn på. På slutten av 70 tallet begynte snowboardkulturen sitt inntog i Norge, med surfelignende brett som ble kalt snurfer. Dette var utgangspunktet for de moderne brettene vi ser i dag, som gjerne er symmetriske med tupp i begge ender. Skating var allerede forbudt her i landet før snowboard kom på markedet. Snowboardkjørere var ikke velkomne i norske skisentre når det først kom til Norge. Dette førte til at de som ville kjøre snowboard i den første tiden gjerne måtte ta beina fatt for å få kjørt. Dette var slik de første snowboarderne la grunnlaget for den moderne frikjøringsscenen vi har i dag.

"Frem til midten av 80 tallet var snowboard forbudt i alpine anlegg i Norge."

(Snowboardforbundet, 2014)

Når snowboardfenomenet vokste seg større og mer populært måtte alpinanleggene til slutt innse verdien av å slippe snowboardmiljøet til i bakkene. Frem mot 90-tallet og videre ble det bare mer og mer populært med snowboard. Lek og utfordringer er sentrale verdier i snowboardkulturen, og dermed måtte bakkene formes slik at disse kriteriene ble oppfylt. De første hoppene og boxene ble gjerne bygd av utøverne selv, slik at kjørerne fikk de utfordringene de trengte. Den dag i dag er det få skisentre som ikke har en eller annen form for terrengpark og maskineri for å legge til rette for dette. Det regnes som ett kriterium for å tiltrekke seg både ski og brettkjørere. (Christensen, 2001)

2.4 Den første jibbeskien

På 90- tallet drev den nå legendariske kanadiske skikjører Mike Douglas og vennene hans med kulekjøring. Etter treninger og konkurranser dro de utenfor løypene og lekte seg på hopp og kuler. I terrengparkene var det stort sett snowboardere som holdt til tidlig på 90- tallet. Douglas og gjengen var overbevist om at de kunne gjøre de samme triksene på ski som

snowboardkjørerne gjorde. Ett kriterium for å kunne gjøre de samme triksene var å lande switch [baklengs]. Dette førte til et ønske om å utvikle en egen ski som hadde disse egenskapene. Douglas overtalte skiprodusenten Salomon til å produsere en ski med tupper i begge endene. Dette gjorde han ved å lage en promoteringsvideo som inneholdt triksing og lek på ski av han og vennene hans. Videoen inneholdt hopp på ski med grabs og rotasjoner der de måtte lande baklengs. Dette førte til at den første twintipskia, ”Salomon 1080”, med tupp i begge ender og midtmonterte bindinger ble produsert i 1998. (Salomon Freeski TV, 2007)

2.5 Utvikling til pudderskien

Ett problem skikjørere hadde i forhold til snowboardere var at med telemark- og alpinski, sank en ned i løssnøen. Skiprodusenter begynte å produsere breie nok ski til å kunne flyte på snøen. Dette var egenskaper snowboardet hadde hatt lenge, men som også nå ble ett krav innen skiutviklingen. Disse nye typene ski, pudderski og twintip, åpnet opp for en ny type skikjøring som fort ble svært populær. I sitatet under beskriver Telseth hvor mye dette hadde å si for skikulturens utvikling.

”Disse utviklingstrekkene har medført nærmest en renessanse for ski og skikjøring, og som en følge av dette har salget av snowboard hatt en klar fallende kurve de siste årene.” (Telseth, 2005, s.29)

Toppturer og skikjøring i terrenget var en populær aktivitet for de med telemarkbindinger, lenge før breie ski med tupp i begge ender ble populært. De nye breie skiene førte til at det også var behov for nye bindinger med andre gå/kjøre –egenskaper. Resultatet ble randoneebindingen og toppturbindingen. En randoneebinding er en lett alpinbinding som har mulighet for å løsne helen på støvelen fra skia. Slik får man en gåfunksjon og kan gå opp fjellet samtidig som man kan kjøre ned igjen med fast hæl. I dag finnes det utallige gåbindinger på markedet som skal holde under ulike typer skikjøring. Noen er veldig lette for at det skal være enklere på veien oppover. Andre typer er tyngre og kraftigere for å takle ekstreme nedkjøringer og landinger.

2.6 Skikulturen i dag

Synkront med denne omfattende utstyrsutviklingen har skisporten utviklet seg i forskjellige retninger. I dag innebærer begrepet alpin skikjøring mye mer enn bare å kjøre ned de svarte

løypene med ett par lekre, smale slalåmski. Telseth (2005) kategoriserer begrepet alpin skikjøring som både løypekjøring, frikjøring, toppturer og jibbing i terrengparken. Warren Miller (2009) setter ord på hvordan skikjøring har endret seg i sitatet under.

”With all of the changes of equipment and the accessibility of terrain and most importantly the mindset of some of the worlds best athletes. Skiing today, was not what it once was.”
(Miller, 2009)

I 2002 ble slopestyle og halfpipe for ski, arrangert i ”Winter X- Games” for første gang i historien (Pappas, 2014). Slopestyle er en konkurranseform innen ski og snowboard, der målet er å komme seg ned en løype fylt med elementer som inkluderer rails, boxer og hopp. Her må utøverne forsøke å gjøre sine beste triks med best mulig stil, ettersom begge nevnte kategorier gir poeng. Halfpipe er en formasjon i snøen hvor utøverne hopper vertikalt og gjør triks nedover pipen. Også her blir utøverne bedømt etter vanskelighetsgrad på trikset, samt stilen det blir utført med. Denne utviklingen har over tid ført til at ski (Slopestyle og halfpipe) kom med på programmet under vinter OL- programmet i Sochi vinteren 2014. (Burd, 2014)

I tillegg til dagens konkurransescene kan vi nevne at man ser en utvikling med skikjørere som driver med filming som hovedfokus. Her filmes det gjerne innen tre hovedkategorier;- urban, park og backcountry/ frikjøring. Urban skikjøring innebærer gjerne triksing og railing på urbane element som gelender, ut fra bygninger osv. Parkkjøring er i likheten med slopestyle triksing på elementer og hopp (kickere) i terrengparken. Frikjøring og backcountry innebærer gjerne all kjøring utenfor preparerte løyper, gjerne filmsekvenser med bratte fjellsider eller triksing i naturlig terreng.

2.7 I Sogndal

I senere tid er Sogndal et sted som er blitt kjent for sitt skimiljø, med to nærliggende skisentre. Det er også gode muligheter for toppturer, BC- kjøring, gode pudderdager og det blir arrangert festivalen ”Fjellsportfestivalen”, som i 2015 skal holde konkurranser som blant annet Sogndal Freeride (Fjellsportfestivalen, 2014). I dag er den generelle aktiviteten i stor del gjennom uorganiserte toppturer eller med guiding, samt frikjøring og kjøring i skisentrene. På grunn av dette har denne regionen stått ut som ett eldorado for skientusiaster. Noe av grunnen til dette er mikroklima som legger til rette for mye snø rundt Sogndal. (Krogh-

Hansen, 2014)

“Med sin nærhet til isbreer som Jostedals- og Gunvordalsbreen, har Sogndalsdalen et såkalt mikroklima. Luften blir kjølt ned av breene og nedbøren som kommer som regn andre steder på Vestlandet, laver ofte ned som tørr snø her.” (Krogh-Hansen, 2014)

Etter 70 tallet har det vært tilflytting av studenter til området rundt Sogndal. Etter høgskolereformen ble Høgskolen i Sogn og Fjordane samlet og grunnlagt 1 August 1994 (Statsbygg). Dette førte til en ny tilstrømming av unge studenter som oppdaget mulighetene for skikjøring i og rundt Sogndal. Med dette som utgangspunkt har det vokst frem større skimiljø i Sogndal enn tidligere. Det vi skal fokusere på er i hovedsak løst organisert aktiviteter. Denne type skikjøring bedrives i størst grad av vennegjenger, noe som er litt av frikjøringens ånd og derav begrepet ”fri”. Backcountry jibbing er ett nytt fenomen som vi mener trenger litt mer søkelys enn det så langt har fått gjennom skivideoer og skimagasin. Det vi skal fokusere på er hva utøvere av aktiviteten selv tenker rundt fenomenet, i og med at det er de som kjenner denne type skikjøring best av alle. Vi ser herfra at dette vil kunne gi oss en bedre forståelse rundt denne aktiviteten, og det vil kunne bli ett positivt tillegg på ett område innen skikjøring det er veldig lite innblikk i fra før. Dette er også en voksende trend vi har erfart i det moderne skimiljøet i Sogndal, og vi lurer litt på hvordan dette henger sammen.

3.0 Teori

Her vil vi presentere ulike tematikk og teori vi mener er relevant for å skape en bedre forståelse rundt oppgaven, men også for å snevre inn litt i retning vårt tema. Dette er grunnlaget som vi vil se opp imot intervjupersonenes svar og refleksjoner senere. Når vi skriver om de ulike temaene velger vi å ta utgangspunkt i kilder som vi føler er gode i forhold til det vi skriver om. Flere av våre kilder skriver om frikjøring i seg selv, og de fleste legger ”jibbere” under denne kategorien. Siden vi vil diskutere og reflektere rundt kulturen til backcountry jibbere mener vi at dette er gode kilder å gå ut ifra. Det vi har valgt å ta for oss her er subkultur, identitet, drivkraft, motivasjon og lidenskap, og risiko.

3.1 Subkultur

”(Av sub og kultur), delkultur, kulturform som er en avart av en annen og videre utbredt kultur.” (Subkultur, 2014)

Hvis vi ser på skikjøring som en overordnet kultur, bestående av mange forskjellige retninger, aktiviteter og uttrykksformer, vil vi kunne kategorisere jibbing som en avart, eller en subkultur innenfor skikulturen. Telseth (2005) gjengir i sin studie på frikjøring at subkultur ikke kan eksistere uten den hegemoniske/ dominerende kulturen. Altså eksisterer subkulturen som ett slags utspring, utgreining, eller som en slags motsetning. Christensen (2001) skriver i sin bok om snowboard (som subkultur) følgende:

”Snowboard står på mange måter i opposisjon til etablerte idretter. Det er ikke tale om et opprør i tradisjonell betydning, men heller en lansering av alternative verdier(...) De alternative oppfatningene av livsstil, sport og verdier som preger snowboardernes kollektive selvbilde, formidles først og fremst gjennom interne kanaler, som videofilmer, magasiner, reklame og nettsteder.” (Christensen, 2001, s. 10)

Han beskriver også subkulturer som kulturelle polpunkter, eller ytterpunkter, i det kulturelle landskapet. Telseth (2005) nevner distinksjon som et viktig begrep knyttet til subkulturer. Disse begrepene er viktige for å få et bilde på hva det dreier seg om. En subkultur kan beskrives som en delkultur, et distinkt polpunkt i en overordnet større kultur. Felles for alle subkulturer er ifølge Ødegården (2010) at de har sine egne verdier og normer, som ofte står i kontrast til samfunnets verdier og normer. Disse verdiene og normene er med på å skape en felles identitet. Christensen (2001) beskriver også seremonier og ritualer, som de innlemmede deltakerne i subkulturen er med på å utvikle.

For å snevre inn litt mot sport og idrett påpeker Ødegården (2010) at utøverne ofte har symbolsystem og felles kulturell identitet som er unikt for den bestemte idretten det er snakk om. Mer spesifikt mot frikjøringskulturen stiller hun spørsmål rundt om ”riktig” bekledning og utstyr kan være en del av denne felles identiteten og kulturen. Det samme spørsmålet kan vi kanskje stille våre backcountry jibbere. Alle har kjørt park, men er nå en større eller mindre del av skimiljøet her i Sogndal.

Telseth (2005) hevder at også medier og kommersielle interesser bidrar til å forme en subkultur. Eksempler på dette er skimagasin som Friflyt, Freeskier og nettsider som Downtays og Newschoolers. Disse sidene og magasinene kan til en viss grad fungere som formidlende trendsettere innen skimiljøet. Dette kan hevdes fordi det hele tiden vises aktuell skikjøring og kultur gjennom disse mediene. Han skriver også en del om hvordan frikjøring skiller seg fra idrett og idrettskultur i den klassiske forstand. Idrettsutøvere trener gjerne spesifikt opp mot spesifikke mål for å kunne prestere i en konkurranse.

”Frikjøringsaktiviteten er i seg selv et fullverdig mål for å drive med nettopp frikjøring. Av den grunn blir friheten også større. Dette medfører også at lekenheten løftes frem som en sentral del av aktiviteten. I en kulturell kontekst trer temaet lek frem som en viktig kulturell kode ved frikjøring.” (Telseth, 2005, s. 130)

Forklart på en enkel og grei måte formidler han at frikjøringens egenverdi er det viktigste for frikjørerne. Dette er ett utsagn vi vil se opp imot våre intervjupersoner som driver med BC-jibbing. Ett viktig begrep her er ”lek” og ”lekenhet”, som det Telseth (2005) kaller viktige kulturelle koder innenfor subkulturen. Som nevnt tidligere står en subkulturs verdier gjerne i kontrast sett mot kulturen og samfunnet ellers. Frikjørere av alle slag, verdsetter lek og kroppslig utfoldelse som viktige verdier både på ski og gjennom væremåte (Telseth, 2005). En kan anta at disse verdiene kanskje ikke blir prioritert i like høy grad i andre deler av samfunnet som av frikjørerne. Dette er en av de faktorene som gjør denne subkulturen til nettopp en subkultur, samtidig som det også er et av kjennetegnene som er veldig lett å observere i frikjøringsmiljøet.

3.2 Identitet

“Å finne sin identitet vil si å danne et selvbilde man føler man kan akseptere og leve opp til, og så etablere en livsstil som svarer til dette bildet.” (Identitet, 2014)

Identitet ser ut til å være et viktig begrep i forhold til subkultur. I forhold til aktivitet og friluftsliv skriver Engelsen (2014) i sin masteroppgave at ungdommen stiller høyere krav til selvutfoldelse og uttrykk for identitet. Christensen (2001) støtter under dette innledningsvis i sin bok med dette utsagnet:

”Ingen andre steder i verden har identiteten som brettkjører vært tydeligere enn her, blant treskifantaster og nikkergubber.” (Christensen, 2001, s.12)

Dette sitatet gjelder snowboardkulturens identitet og uttrykk, i de tidligste årene, allikevel føler vi at det passer å dra det inn i sammenheng med vår oppgave. Dette gjør vi fordi det var som tidligere nevnt her det hele startet, med snowboardets inntog. De var de første som lekte seg med det naturlige terrenget i denne forstanden. Telseth (2005) skriver at frikjørere skaper en kultur og et globalt fellesskap man kan tilslutte seg. Man danner seg en identitet hvor det er skikjøringa/ handlingen som er fokuset. Dette med handlingen og leken i sentrum går igjen både hos Telseth (2005), Christensen (2010) og Ødegården (2001). Vi kan anta at selve handlingsutøvelsen er kjernen i den felles identiteten til skikjørere over hele verden. Telseth (2005) beskriver også en kultur der lek er viktig ikke bare på ski, men at leken kommer frem gjennom væremåte generelt. Han beskriver at frikjøring passer perfekt inn i en tid der streben etter frihet er en hver individualistisk, (post)moderne ungdoms fremste sjelsegenskap.

Vi kan ut ifra dette anta at selve handlingen, skikjøringen, er fokuset. Dette kan bety å tilpasse hverdagen sin slik at man får kjørt mye ski. En av våre antakelser før denne oppgaven er at mange velger å studere i Sogndal, fordi her er det bra muligheter for å kjøre ski.

”Vil du bli en del av frikjørerefellesskapet, er forutsetningen at du er god på ski, at du bruker tid på å bli stadig bedre på ski og at du er bevisst på det du driver med.” (Telseth, 2005, s.26)

Her skrives det om frikjøring, men det relateres også til jibbere. Alle tilslutter seg ikke denne gruppen, men de som gjør det ser ut til å være individer som er meget lidenskapelige ovenfor kulturen. Dette er antagelser som kanskje også kan brukes til å beskrive BC- jibberne her i

Sogndal. Ut ifra dette kan vi anta at skikjøringen har utviklet seg til å bli en livsstil for mange. Kjernen i en livsstil finner man i individets identitet. For å forstå hvordan individets identitet skapes er det viktig å se på hvordan kulturelle uttrykk internaliseres hos ett individ. Det er disse uttrykkene som har blitt internalisert, som senere igjen ligger til grunn for uttrykket av en spesifikk identitet hos individet. (Johansson & Miegel, 1992)

3.3 Drivkraft- motivasjon og lidenskap

En lidenskapelig skikjører trenger grunnlag i motivasjon for å kunne fortsette med det han gjør. I tilknytning til lidenskap og indre motivasjon er det sentralt at aktiviteten man driver med fører til positive opplevelser, både under og etter aktiviteten. Deci og Ryan (2000) forklarer at hvis man driver med en aktivitet på grunn av de positive følelsene man får, er aktiviteten indre motivert.

Det er hovedsakelig lek på ski man driver med, og det forbindes i stor grad med å ha det gøy. Da filosofen Arne Næss ble spurt om hvorfor han klatret i godt voksen alder, svarte han «*Det var ikke jeg som begynte, det var dere som sluttet*». (Gjelsvik, 2014). Vi kan anta at mange lekte på ski når de var yngre, bygde hopp og lignende. I voksen alder er «akebakken» blitt større, mer fartsfylt og mer spektakulær. Denne barnslige lekens uttrykksformer er mer kroppslig avansert, men i prinsippet er det samme lek (Christensen, 2001). Det er lekende voksne som ifølge Christensen ikke vil være «voksne». Dette kommer frem i sitatet under.

”Lek som verdigrunnlag kan være en måte å tydeliggjøre avstand til den etablerte voksenverdenen på” (Christensen, 2001, s.169)

Når vi diskuterer begrepet lek, kan vi ta utgangspunkt i Johan Huizinga sitt latinske uttrykk «homo ludens» som betyr det lekne mennesket (Homo Ludens, 2009). Lek er en del av skikjøringa og kan bidra til å forstå hvorfor man driver med det. Man drar ut i naturen for å utforske nytt terreng. Lek er improvisasjon og improvisasjon er lek ifølge Telseth (2005). Han hevder at skikjørere improviserer og gjør ulike bevegelser for å kunne tilpasse seg landskapet gjennom kjøringen.

Motivasjon er en viktig faktor for å kunne fortsette å drive på med noe. «*To be motivated means to be moved to do something*» (Ryan & Deci, 2000, s.54). Selvvalgte aktiviteter er noe

en gjør av egen vilje, og gjennom aktivitet skapes egen motivasjon for å fortsette. Det er et poeng at aktiviteten du holder på med er et mål i seg selv, den har en egenverdi. Skikjøringa kan kalles en autotelisk aktivitet. Der auto betyr selv, og telos betyr mål. Det blir å se aktiviteten som ”et mål i seg selv”. Autoteliske personer lar seg lettere bli indre motiverte for oppgaver de skal gjøre. (Bøylestad, 2010)

Korsbøen (2014) skriver om motivasjon der du selv velger oppgaver du har lyst til å løse og synes er viktige, gode og verdifulle. Hvilke oppgaver dette er, henger sammen med hvilket miljø og hva slags kultur vi er en del av. Motivasjonen er i denne grad med på å produsere aktiviteten og resultatet av aktiviteten.

3.4 Risiko

Ved å drive med denne leken utsetter man seg selv for en viss risiko. Sjansen for å skade seg blir betraktelig høyere når man befinner seg f.eks. ti meter over bakken i løse lufta. Breivik (1998) mener at jibbing og frikjøring er eksempler på sporter der skade eller død kan forekomme under uheldige omstendigheter. Allikevel forsvaret han med å si at slike livsstilsaktiviteter fører til at skikjøreren kan få et bredt erfaringsgrunnlag knyttet til det å være menneske. Når muligheten for å skade seg er der og man utsetter seg selv for risiko utvikler en seg selv som menneske (Breivik, 1998). Uansett om mange skader seg, ser det ut til at aktiviteten ikke blir mindre populær blant utøverne.

”Uansett smerte, uhell, skader, ulykker, ja, til og med om unge venner omkommer, opprettholder snowboarderne sitt fokus på glede og lek.” (Christensen, 2001, s. 86)

Jibbing og backcountry-jibbing blir kategorisert av allmenheten som ekstremспорт. For å oppleve mestring og progresjon må man presse sine egne grenser og det er flere eksempler fra skiverdenen hvor dette har fått fatale konsekvenser. Leken ser ut til å være det som skaper handlingsrom for det uforutsigbare og spennende i tilværelsen. Opplevelsen av kontroll i vanskelige situasjoner resulterer i en god følelse. Det er alltid en viss spenning, sjansen for å skade seg er tilstede, en uavklart spenning hvor det er opp til deg å mestre situasjonen. (Christensen, 2001)

4.0 Valg av metode

Målet vårt er å beskrive hva som skjer når tilflyttede skikjørere kommer til Sogndal og tar med seg jibbekulturen ut i terrenget og fjellene. Problemstillingen er: Hva er kjennetegn ved backcountry jibberne sin skikultur i Sogndal.

For å kunne svare på denne problemstillingen stod valget mellom to ulike forskningsmetoder, kvalitativ og kvantitativ forskningsmetode. *"Metoden forteller oss noe om hvordan vi bør gå til verks for å fremskaffe eller etterprøve kunnskap."* (Dalland, 2012, s.111). Kvantitativ metode gir data i form av målbare enheter, det fremhever oversikt og søker forklaring. Kvalitativ metode fanger opp opplevelser og meninger som er vanskelig og tallfeste, en søker innsikt og forståelse (Tjora, 2010).

Temaet vi har forsket på finnes det fra før av lite norsk litteratur og tidligere forskning rundt. Backcountry jibbing er en relativt ny aktivitet på vei opp. Derfor har vi valgt å bruke en kvalitativ metode for å kunne gå grundigere inn i dybden på temaet og svare på problemstillingen vår (Johannesen, Tuft og kristoffersen, 2010). For å oppnå dette har vi forsøkt å ta i bruk teori som i stor grad omhandler lignende eller tilnærmet samme tema. Det at vi har valgt å nesten utelukkende bruke norsk litteratur, er noe en kanskje kan stille spørsmål ved. For å forsvare dette kan en si at vi valgte å avgrense ved å bruke norske kilder. Samtidig mener vi også at analysen blir pålitelig nok ved å benytte oss av våre tre hovedkilder, med supplement av andre kilder (Dalland, 2012).

Med kvalitativ metode har vi valgt å bruke dybdeintervju. Det vi ønsker å hente ut av informasjon vil gå på personlige skildringer og erfaringer. Vi skriver om sosiale relasjoner, miljøpåvirkning og om kulturmøter i vår oppgave. Derfor har vi valgt å intervju fire skikjørere som driver aktivt med backcountry jibbing og er inne i miljøet. Vi har søkt etter utdypende svar som har hjulpet oss til å beskrive og få en bedre forståelse av fenomenet backcountry jibbing. Ifølge Kvale og Brinkmann (2009) er poenget med kvalitativ forskningsintervju å forstå verden sett fra informantenes side. Målet med dybdeintervju er å få i gang en fri samtale der man stiller spørsmål rundt det aktuelle temaet (Tjora, 2010). Da får informantene tid til å reflektere over egne erfaringer og meninger knyttet til temaet. Intervjueren stiller åpne spørsmål som lar informantene få gå i dybden på aktuelle spørsmål der de har mye å fortelle.

Det er viktig at forskningen er god for å få mest mulig sikker viten om temaet vårt, sett fra et empirisk standpunkt. Det finnes ingen fasit på hvordan man utfører et godt forskningsintervju for å få mest mulig empiri. Enkelte teknikker og tilnærminger skal en imidlertid velge for å utføre en kvalitativ intervjuundersøkelse. Ved kvalitativt forskningsintervju beskriver Kvale og Brinkmann (2009) en prosess på sju steg om hvordan en kan gå frem i en intervjuundersøkelse.

1. Tematisering, formålet, hva skal vi undersøke og hvorfor?
2. Planlegging, innhent riktig kunnskap i henhold til studiens moralske implikasjoner.
3. Intervjuing, utføres ut i fra intervjuguide som er basert på reflektert tilnærmet kunnskap.
4. Transkribering, fra tale til tekst og inn i analyse.
5. Analysering, vurdere stoffet ditt og finne riktig analyse ut fra intervjumaterialet ditt.
6. Verifisering, reliabilitet, er resultatet pålitelig ut fra teori?
7. Rapportering, funn og metode blir presentert i ferdig form.

4.1 Introduksjon til informantene

For å få informasjonen vi trengte til denne oppgaven har vi intervjuet fire skikjørere. Vi har gitt dem pseudonym for å holde de anonyme. Alle holder for tiden til i Sogndal, og kjører ski i og rundt bygda regelmessig gjennom vinteren. Vi kan også oppgi at en av informantene våre er sponset skikjører, og han håper å kunne leve av skikjøringen i fremtiden. De har alle bakgrunn fra ulike steder og ulike skimiljø før de kom til Sogndal. Dette håper vi kan være med på å gi en bedre og bredere skildring og forståelse. Disse informantene er med på å utvikle backcountry jibbing som miljø i Sogndal, noe som vil styrke vår oppgave.

Gunnar, 22 år

Student i Sogndal, som opprinnelig kommer fra Krokstadelva like ved Drammen. Der kjørte han park i Aarons-løypa jevnlig i vintersesongen. Han har kjørt slalåmski, snowboard og skiblades siden han var 6 år, og fikk sine første twintip-ski 07-08 sesongen. Antall skidager i forrige sesong var få på grunn av skade, men året før anslår han rundt 60 dager. Han har drevet mye med parkkjøring de siste 8 årene, og flyttet til Sogndal tidlig høsten 2012.

Tom, 22 år

Studerer også i Sogndal, men kommer fra Gjerdrum utenfor Oslo. Her har han kjørt mest park i Varingskollen skisenter. Han anslår å ha drevet med parkkjøring i 5-6 år, og flyttet til Sogndal høsten 2013. Tom sier at han hadde rundt 70 skidager forrige sesong.

Arne, 25 år

Arne er fra Hurdal, 1 time utenfor Oslo og har kjørt ski i cirka 10 år. Han studerer i Sogndal, og flyttet dit tidlig høsten 2012. Han anslår at han hadde cirka 100 dager med ski under beina sist sesong. Han har tidligere kjørt park på Vassfjellet, Funesdalen, Tryvann, Eikedalen og på Folgefonna. Parkkjøring begynte han med med en gang han startet på ski (10 år).

Brede, 22 år

Studerer i Sogndal, og flyttet dit høsten 2013. Han har kjørt ski så lenge han kan huske, og vokste opp på Darbu, ved Kongsberg. Han beregner én hviledag i måneden siste sesongene, og kjører så mye ski som mulig. Brede har drevet med backcountry jibbing og parkkjøring siden han startet, og fikk sine første twintipski mellom 2004-2006 en gang. Har drevet mest med parkkjøring i Kongsberg skisenter, men reiser også mye rundt.

4.2 Intervju

Selve intervjuene ble forberedt med en intervjuguide som inneholdt tre hovedkategorier. Disse tre kategoriene hadde alle flere spørsmål. Dermed hadde vi tre kategorier med flere underbyggende spørsmål i hver kategori, som ville få oss frem til informantenes syn på temaet. Med denne intervjuguiden foretok vi et pilotintervju med en skikjører som også er en del av dette miljøet i Sogndal. Etter dette intervjuet fant vi ut av vi skulle endre noen spørsmål, fordi vi ikke hadde gjort oss godt nok forstått i spørsmålet. Intervjuguiden stod deretter ferdig til intervjurunden, hvor vi valgte konkrete temaer som hovedkategorier, men relativt åpne spørsmål innenfor disse temaene. Dette gjorde at vi fikk en åpenhjertig skildring av de kjennetegnene vi var ute etter. Vi trengte flere steder å stille oppfølgingsspørsmål under intervjuet hvor vi trengte mer informasjon. Dette fungerte veldig fint, og det hjalp i forhold til å få utfyllende svar underveis. Det kan også nevnes at vi stilte spørsmål som faller utenfor vår intervjuguide der vi mente at det var nødvendig.

I forhold til intervjuene føler vi at samtalene gikk flytende. Intervjupersonene snakket åpenhjertig og vi hadde ikke noe generelt problem med å få utfyllende svar. Det har vært en

fordel for oss at vi har kjennskap til kulturelle koder og normer som eksisterer i dette miljøet. Det at vi er på samme plan med intervjuobjektet har ført til at intervjusituasjonene har vært intersubjektive. Dette kommer frem i analysen der vi bruker sitat for å kunne gi leseren intersubjektivitet (Tjora, 2010). Det har også gjort det enklere for oss å tolke og forstå hva det snakkes om til enhver tid. I denne forstand har vi hatt gjensidig felleskunnskap med våre informanter.

Vi forhørte oss med informantene i forkant når det passet med et intervju. Dette gjorde vi for å gjøre prosessen lettere for alle. Dybdeintervjuet foregikk ansikt til ansikt i Sogndal, noe som er en forutsetning for kvalitativ metode (Larsen, 2007). Begge to var delaktige i intervjusamtalen hvor vi planla i forkant hvordan vi skulle fungere sammen. Vi brukte båndopptaker så vi ikke skulle bli distraheret under intervjuet ved å notere underveis. I etterkant av intervjuene transkriberte vi alt, og fordelte intervjuene mellom oss for effektivisering av jobben.

4.3 Validitet og reliabilitet

Validiteten i vår oppgave bygger på hvor holdbar vår metode og våre resultater er. Vi har gått frem veldig bevisst når vi har samlet inn både teori og historie til denne oppgaven. Vi føler at vi åpent redegjør for hvordan og hvorfor vi har gjort de valgene vi har. Teorien i analysen bruker vi også bevisst i forhold til egen forskning. Vi mener vår metode er godt egnet for å undersøke temaet i vår oppgave, som ifølge Kvale og Brinkmann (2009) er en viktig forutsetning for god validitet. Dette kan vi påstå ved å se om vi gjennom korrekt bruk av forskningsmetode faktisk har fått svar på vår problemstilling (Tjora, 2010). Noe vi mener stemmer i forhold til vår oppgave. Innsamling av informasjon har gjennomgått alle etiske korrekte prosedyrer og, vi er ærlige rundt hvordan vi har gått frem gjennom innsamling av teori og gjennom intervju.

Reliabilitet brukes som forskningsbegrep om konsistente resultater eller svar i forhold til målinger og undersøkelser (Kvale og Brinkmann, 2009). I vår oppgave vil reliabiliteten bygge på hvorvidt resultatene kunne blitt gjenskapt av andre forskere. Vi mener vi har greid å beholde et nøkternt forhold til intervjuene. For å kunne styrke forskningens pålitelighet er det viktig å reflektere over om man har noe til felles med informantene, eller om man har nok kunnskap og engasjement (Tjora, 2010). Vår kjennskap til miljøet og kulturen har fungert som en fordel for oss i den forstand at vi kan sette oss inn i temaet og informantenes situasjon

lettere enn andre forskere. Denne kunnskapen vil kunne hjelpe oss til å forme de riktige spørsmålene. Vi har vært forsiktige med å være forutinntatte i forhold til svarene, for ikke å ødelegge reliabiliteten (Tjora, 2010). Transkriberingen har vi begge gått gjennom sammen, for å forsikre om at alt ble transkribert ordrett. Svar og spørsmål har vi underveis bevart både på diktafon og skriftlig slik at det ikke er tvil om intervjuets reliabilitet. Transkribering av informantenes direkte sitater i analysen vil kunne styrke leserens troverdighet til oppgaven. På denne måten gjør vi informantenes ”stemme” synlig i teksten, noe vi synes er viktig (Tjora, 2010).

5.0 Analyse

Her vil vi koble teorien vi har skrevet rundt tidligere med skikjørerne vi har intervjuet om fenomenet backcountry jibbing og skikulturen deres i Sogndal. Gjennomgående fra vår teoridel er tre personer og deres forskningsverk, som vi har basert mye av vår teori på. Disse tre personene er Telseth (2005), Christensen (2001) og Ødegården (2010). Grunnen til at vi har valgt å bruke disse tre norske kildene mer enn andre, er fordi de har produsert oppgaver og publikasjoner som er det nærmeste vi finner vårt tema av tekster i denne kategorien. Det at vi bruker norske forfattere mye, går på at vi ville avgrense teorien vår, samtidig har vi fokus på norske skikjørere i vår oppgave. Mye av denne teorien er i stor grad allerede brukt til å redegjøre for frikjøring i Telseth (2005) og Ødegården (2010) sine avhandlinger og i boken til Christensen (2001). Det er naturlig for oss å basere vår teori i stor grad på deres, fordi det blir enklere å sikte seg inn på vårt særegne fenomen.

5.1 ”En leken topptur-turist”

Vi begynner intervjuene ved å forhøre oss om hvor mye tid informantene bruker på skikjøringa. Da svarer alle at de bruker mye tid på det. De har i overkant 80 dager på ski i året, hvis vi regner i gjennomsnitt. Vi fikk inntrykk helt fra starten av at dette var iherdige og dedikerte skikjørere.

”Det var derfor jeg kom hit! Jeg søkte én skole og én linje.” - Gunnar

Sogndal har et godt klima for å få store mengder snø i løpet av vinteren. Her finner man også to skisenter innen 20 minutter kjøring fra sentrum, og det er gode muligheter for toppturer og dype pudderdager (Krogh-Hansen, 2014). Høgskolens beliggenhet i Sogndal har ført til en tilstrømming av studenter, og skimiljøet har vokst som resultat av disse faktorene. Samtlige

informanter oppgir at de flyttet til bygda på bakgrunn av mulighetene for å kjøre ski her.

”Ja, det spilte all rolle! Jeg hadde aldri vært i Sogndal hvis det ikke var for skikjøring. Ingen andre grunner faktisk, for at jeg er i Sogndal, utenom skikjøring!” - Tom

Tidlig i intervjuet ba vi skikjørerne om å kategorisere sin egen skikjøring. Hvordan ser de på seg selv, og sin skikjøring? Vi ville gjøre rede for dette tidlig i intervjuet slik at en får en forståelse for hva vi snakker om før vi går dypere inn i temaet.

”Min skikjøring ehh... veldig leken toppturkjøring... Jeg prøver å gjøre litt rare og funky ting. Hehe, en leken topptur-turist, med litt for store klær. I Sogndal så er det veldig toppturmiljø hvor Norrøna og Raab er kule klær. Når jeg kommer med mine park – klær som er litt for store ut i fjellet så er det en del som ser rart på litt rart på meg og kommer med rare kommentarer. Det er greit, for ofte går du jo ifra dem og kjører fortere ned, og gjør morsommere ting på vei ned, enn de som står der med de nyeste Dynafit bindingene og Norrøna klærne.” -Tom

For å snevre inn litt mot sport og idrett påpeker Ødegården (2010) at utøverne ofte har symbolsystem og felles kulturell identitet som er unikt for den bestemte idretten det er snakk om. Dette kan være et kjennemerke på en subkultur. Mer spesifikt mot frikjøringskulturen stiller Ødegården (2010) spørsmål rundt om ”riktig” bekledning og utstyr kan være en del av denne felles identiteten og kulturen. Tom beskriver seg selv som en som blir sett rart på, og kaller seg selv en ”topptur-turist”. Altså tyder det på at han gjennom sin måte å kle seg på, og å kjøre ski på ikke passer inn i populær(topptur)kulturen i Sogndal. Videre spurte vi om hva han mente var forskjellen mellom seg selv og denne toppturkulturen utenom klesstilen:

”Det er kanskje litt av mentaliteten når du er på tur. Jeg kan gå på tur 40 høydemeter opp også finne noe kult der, for så å kjøre ned fire ganger (...) istedenfor å nå den toppen, for så å skryte om det på Instagram at jeg har vært der.” -Tom

Vi spurte Gunnar hvordan hans første topptur var, i et forsøk på å skape litt beskrivelser rundt fenomenet. Dette er habile skikjørere som har kjørt ski i mange år, allikevel ser det ut til at de første toppturene var ganske strevsomme opplevelser.

”Første toppturen min var i Frudalen(...) Gikk på trackers som var dårlig innstilt og jeg lånte feller som var alt for korte og smale(...) Det var jævlig tungt, det var et rent helvete. Jeg måtte jo boote mye. Så kjøringa ned var jo.... Du brukte jo tre timer opp og et kvarter ned igjen haha. Det synes jeg var jævlig kjipt.” – Gunnar

Samtidig oppgir han i likhet med de andre at han nå etter noen år synes topptur er veldig fint. Med forbehold at værmeldingen viser sol, og det ikke er pudde å finne i nærområdet. Alle fire informanter er enige om at det beste er ”effektiv skikjøring”. Med det mener de at det beste er å måtte gå eller arbeide så lite som mulig for så mye som mulig skikjøring. Christensen (2001) skriver i sin bok at snowboarderne ikke bedrev ett opprør i tradisjonell betydning men heller en lansering av nye ideer. Johansson og Miegel (1992) forklarer hvordan kulturelle uttrykk internaliseres hos individet. Senere blir dette liggende til grunn for uttrykket av en spesifikk identitet hos individet. Noen av disse uttrykkene finner vi også igjen hos våre informanter slik Brede forklarer ett av hans mål videre med skikjøringen:

”Jeg vil at skikjøringa mi, som jeg har nevnt før at det skal se litt sånn elegant ut da(...) og samtidig være kreativ og tenke uttafor boksen.” – Brede

Det med å tenke utenfor boksen i forhold til hva som er normalen i dag er i stor grad en måte å lansere nye ideer på. Ødegården (2010) nevner at felles for alle subkulturer er at de har sine egne verdier og normer. Mens en av verdiene for toppturentusiaster er å nå toppen, virker det som om backcountry- jibberne kanskje har et litt annet syn på ting. Vi spurte Arne hva han synes om topptur:

”Det er jo..eh..koselig. Lite effektivt i forhold til skikjøringa da (...) Det er jo morsommere å kjøre på ski enn å gå. Det går mye tid med på å gå. Er vel sånn jeg tenker på det.” – Arne

Alle fire oppgir at det her i bygda er et fremtredende toppturmiljø, hvor det ifølge Brede for det meste går i å komme seg fortere opp fjellet enn ned.

”Jeg har hørt mye klaging fra kompiser og sånt når at vi går på tur, om at jeg går så treigt og stopper opp og ser på ting(...) Blir ståendes og lure på åssen kan du bruke den der? Jeg leiter jo konstant etter elementer(...) Så den blir litt sånn der indoktrinert den leitinga etter plasser å kjøre ski som er litt annerledes, og muligheter overalt.” – Brede

Denne alternative måten å gå tur på, ved å stoppe opp hvis en finner noe som appellerer, viser at backcountry jibberne skiller seg litt ut. De går ikke på tur for turens skyld, men for å finne det rette terrenget. *”Mye terreng da for å si det sånn. At man har mange valg”* – Gunnar

Gjennom selve skikjøringen skriver Telseth (2005) at de må improvisere og gjøre ulike bevegelser for å kunne tilpasse seg landskapet de ferdes i. Hele tiden er de på leting etter nye ting de kan leke seg på. Brede er på utkikk etter noe som gir flyt. Dette kan være ting i naturen andre kanskje ikke tenker på som element for skikjøring engang:

”Og elementmessig så leiter jeg etter no som legger til rette for ofte god flyt da. På en måte at du kan gjøre det jevnt og at du ikke må stoppe opp eller noe sånt no. At du kan gjøre alt i ei runde på en måte. Ikke nødvendigvis at det er flere hopp eller flere elementer, men bare noe som blir eller ja, som gir flyt da på en måte da. Så er det en god følelse av å kunne få til, veldig gøy. Og kanskje noe ikke noen andre ser på som et element du kan bruke for eksempel.”

-Brede

5.2 ”Ha det så mye som mulig gøy på vei nedover” – Leken i sentrum

Telseth (2005), Ødegarden (2001) og Christensen (2010) er alle enige om at leken og handlingen er i sentrum. Deci og Ryan (2000) skriver at positive opplevelser er sentralt for å skape verdi gjennom aktiviteten. Ut ifra våre informanter kan en spekulere i om de har skapt sin egen måte å ”leke” på. At selve handlingsutøvelsen ofte er en slags lansering av nye ideer. Dette sitatet fra Arne går på hva han tenker om selve skikjøringen og handlingen.

”Det er liksom ikke sånn definert akkurat hva frikjøringa eller jibbinga inneholder. Det er på en måte bare... et type utstyr du har. Så kan du gjøre akkurat hva du vil på det da!” - Arne

Vi spurte ”Gunnar” om å sette ord på sin egen skikjøring når vi fikk dette svaret:

”Også vil jeg si at den er annerledes enn andre, kanskje ikke så standard (...) Sånn BC-jibber for så vidt, det er i hvert fall det jeg vil være. Det er det jeg synes er gøyest.” - Gunnar

Både ”Arne” og ”Gunnar” snakker om en litt annerledes type skikjøring, kanskje ikke så standard. Det virker som om det er viktig for informantene å beholde denne friheten til å kunne gjøre hva du vil med det utstyret du har. Lek og moro er viktige temaer som beskrives. For å forstå skikjøringa bedre og hvorfor de driver med akkurat dette, er leken et hovedtema.

De sluttet aldri, og holder på den barnslige gleden akkurat som Næss forklarte i sitt sitat om klatring. «*Det var ikke jeg som begynte, det var dere som sluttet*» (Gjelsvik, 2014) En kan si at denne skikjøringa bygger på den barnslige leken. Slik som ”Brede” viser i sitatet nedenfor.

”På en måte, sånn at du kan hente litt fra de søndagsturene du hadde når du var unge. Ikke sant, da får du gå ut og alltid da er det morsomste å bygge et hopp. Så da er det egentlig bare å bygge på den barnslige glede egentlig. Holde på det. Også er det jo et utløp for veldig mye da.” - Brede

Denne gleden har blitt utviklet og ivaretatt, bare nå er hoppet på jordet blitt enda større. Langrennsskia er blitt byttet ut med solide pudderski og tupp i begge ender. Man må spenne på seg fellene og oppsøke naturen og det store fjellet. Leken er mer fartsfylt og spektakulær, men allikevel er det på en måte den samme leken (Christensen, 2001). Selve aktiviteten går ut på å dra ut i terrenget og leke seg. Informantene synes det er en veldig enkel form for lek de driver med. Det er ikke så mye som skal til for å ha det gøy forklarer Brede under.

”Jeg har vært utrolig fascinert av vinter og snø og fjell og ofte vært ute på turer med familien og sånt da. Og så har jeg alltid synes vært det morsomste å bygge hopp sjøl. (...) Det er blitt litt artig det å få til et bra hopp. Er jo i seg sjøl ganske moro det og. (...)også er det så kult det aspektet at du jobber med litt mer naturlig terreng da. Du trenger ikke tråkkemaskin og heis og alt mulig ikke sant. Du trenger ikke så mye mer enn en spade og skia. Så blir det hva du gjør ut av det. Det er artig aspekt, får litt mer ut av et på en måte.” - Brede

Telseth (2005) omtaler i sin avhandling viktige kulturelle koder innenfor subkulturen frikjøring. Her nevnes lek og lekenhet som fremtredende verdier i frikjøringsmiljøet. Dette støttes også av Christensen (2010) og Ødegården (2001). Våre informanter har alle nevnt at det er viktig å beholde for at det skal være gøy. Telseth (2005) forklarer at frikjøring passer perfekt inn i en tid der streben etter frihet er en hver individualistisk, moderne ungdoms fremste sjelsegenskap.

”Ha det så mye som mulig gøy på vei nedover(...) Hoppe og trikse, og det var det som fikk meg til å starte med ski i første omgang. Når jeg da er ute i terrenget så er det fortsatt det som er gøy å få til der også. Det er den leken jeg prøver å holde på!” - Tom

”Det er ikke nødvendigvis at man skal kjøre dritfort der, og dritbratt her. Det er at man gjerne skal kunne leike seg på ski og!” – Gunnar

5.3 ”Det er bare en liten ny ting du gjør sjøl” – Motivasjon og identitet

En lidenskapelig skikjører trenger grunnlag i motivasjon for å kunne fortsette med det han gjør. I tilknytning til lidenskap og indre motivasjon er det sentralt at aktivitet man driver med fører til positive opplevelser, både under og etter aktiviteten (Deci og Ryan, 2000). Det er denne lekingen på ski som ifølge våre informanter fører til indre motivasjon og drivkraft til å fortsette. Vi kunne også se på våre informanter at de ble oppspilte når de snakket om gode skiopplevelser. De fremstår som veldig lidenskapelig i forhold til skikjøringen.

”Det er fordi det er sinnsykt gøy! Det er spennende, utfordrende!” - Tom

Ifølge Bøylestad (2010) kan vi si at disse skikjørerene er autoteliske skikjørere. Poenget er at aktiviteten du holder på med er målet i seg selv, og har egenverdi. Autoteliske personer lar seg lettere bli indre motivert for oppgaver de skal utføre.

”Det er vel egentlig bare fordi jeg synes det er skikkelig gøy. Man kan gjøre som man vil. Også er det jo gøy å kjøre fort og fly fort. Gøy og fly langt og være opp ned. Også er det gøy å prøve nye ting som man ikke vet helt hvordan går... hehe.” - Gunnar.

Korsbøen (2014) skriver om motivasjon som skapes der du selv velger hvilke oppgaver du har lyst til å løse og synes er viktige, gode og verdifulle. Hvilke oppgaver dette er henger sammen med hvilket miljø og hva slags kultur vi er en del av. Motivasjonen er i denne grad med på å produsere aktiviteten og resultatet av aktiviteten. Nedenfor beskriver informantene hvorfor de synes skikjøring stadig er gøy, etter flere år med ski under beina.

”(...) så er det alltid sånn en dag i bakken så prøver jeg alltid å gjøre et eller annet litt nytt.”
– Brede

”Det er variasjonen da, alt forskjellig du kan gjøre. Selv om det er samma sport på en måte så er det mange forskjellige ting innafor. Ja du trenger liksom ikke sammenligne deg med noen. Det er bare en liten ny ting du gjør sjøl.” – Arne

Det virker som backcountry jibberne finner motivasjon i friheten og variasjonen skikjøringen tilbyr. De skaper noe nytt eller gjør noe litt nytt, som blir motivasjon for å fortsette videre. Gjennom gleden og driven de opplever ved å prøve ulike og nye ting får de motivasjon til å fortsette med nettopp dette. Dette stemmer overens med Korsbøens (2014) forklaring av motivasjon gjennom verdifulle oppgaver for individet. I forhold til aktivitet og friluftsliv skriver Engelsen (2014) i sin masteroppgave at ungdommen stiller høyere krav til selvtutfoldelse og uttrykk for identitet. Det virker som om våre informanter bedriver selvtutfoldelse i høyeste grad, men er det også ett uttrykk for identitet? Rundt dette temaet får vi følgende svar:

”Skikjøring er jo en veldig stor del av meg da, utvilsomt(...) Egentlig det meste av det jeg gjør omtrent dreier seg rundt det.” – Brede

”Ja man knytter seg identiteten sin opp mot det miljøet. Samtidig som andre som ikke er medlem av det miljøet knytter deg enda mer opp mot ski.. skifyr.. eller på en måte, man blir jo veldig knytta i det(...) Sånn man henger kanskje med de som står mye, eller like mye som seg sjøl. Eller driver med samme skikjøring!” – Arne

5.4 ”Det er liksom mye vanskeligere da!” – Risiko

Det er ikke til å legge skjul på at backcountry-jibbing innebærer en viss form for risiko. Det blir sett på som en ekstremsport der faren for å skade seg er høy. Informantene nevner at det er flere risikofaktorer som spiller inn når man beveger seg utenfor parken. Det er flere faktorer du må tenke over når du beveger deg ut i et terreng belyser Brede.

”Flere faktorer du kanskje ikke kan påvirke så mye. I parken da, så er det hovedsakelig du som utfordrer deg sjøl. Og uttafor så blir det egentlig du som må utfordre deg sjøl pluss elementene. Og alt mulig av alle de faktorene som du ikke kan påvirke så lett. Du har jo skred og fullt tjohei, men det kommer litt ann på åssen terreng du beveger deg i da. De faktorene representerer det terrenget du våger deg ut i.” - Brede

Ute i terrenget vil det alltid finnes klipper, trær, steiner osv. som man kan kjøre inn i. Så har man alltid skredfaren som kan være der hvis man ferdes i bratt terreng. I en terrengpark derimot, er elementene bygget i en trygg løype og risikoen er tatt forbehold om. Kjøringen foregår alltid på eget ansvar, men elementene er tilrettelagt på kjøringens prinsipper. Et stort

hopp, må ha bratt nok landing f.eks. Ute i terrenget kan det være vanskelig å finne gode «spots» [terrengformasjoner som egner seg til å bygge hopp med gode landinger] til å lage gode hopp. Arne forteller om at det er stor forskjell på å hoppe i park, kontra å lande i pudderet.

”I parken så er det hvert fall, hvis det er en god park så er det bratte landinger som er fint. Du ser farta til andre, du veit ca. du har liksom flere muligheter til å få inn farta. Men så hvis du skal gjøre det uttafor løypa blir det plutselig sporete og du lander i et spor og vrir kneet eller et eller annet. Det liksom mye vanskeligere da, du kan ikke hoppe deg inn på et hopp når du driver uti backcountry da som i park.” - Arne

Dette med hopping og fine landinger ser ut til å være viktige faktorer for å kunne ivareta sikkerheten. Alltid vil det være noen som faller og pådrar seg store skader. Risikoen vil alltid være der. Uansett om folk skader seg eller i verste fall dør, vil alltid lekaspektet ved ski- og snowboardkjøring være der. Glede og lek er det største fokuset man har ifølge Christensen (2001). Stort sett ligger ikke hovedfokuset på at ting kan gå galt, men i ute i terrenget bør man kanskje ha større fokus på sikkerhet enn i parken forklarer Tom:

”Kan komme ting man ikke er klar over, klipper og sånt, hvis man ikke har planlagt nedkjøringen på forhånd. (...) Hvis uhellet virkelig er ute, så er det mye mer alvorlig at du er ute i backcountry enn hvis du er i et anlegg da.” - Tom

Det er spennende og sjansen for skader blir betraktelig høyere når man driver å kjører ute i terrenget. Christensen (2001) skriver at det er en uavklart spenning hvor det er opp til deg å mestre situasjonen. Mange av informantene velger å ta mindre «farlige» triks når de er utenfor parken. Det virker som de holder igjen litt. Gunnar mener terrenget er mer utfordrende enn i parken.

”Altså jeg føler meg mer sikker på en 360 i parken, enn en 360 i pudder, det gjør jeg jo.(...) selv om jeg kan kjøre ski i parken er det ikke alltid jeg gidder å prøve på det på ett hopp jeg har bygget sjæl... eller ut en klippe liksom, så man tenker jo på det. At man kan skade seg, så man gidder jo ikke prøve på nye ting heller!” - Gunnar

5.5 Konklusjon

Vi har hatt som mål i denne prosessen å få et innblikk, og å kunne skildre tilflyttede backcountry jibberes kultur i Sogndal, gjennom problemstillingen:

Hva er kjennetegn ved backcountry jibberes sin skikultur i Sogndal?

Gjennomsnittlig hadde informantene våre over 80 skidager sist sesong. Dette viser at de bruker mye tid og ressurser på skikjøringen, de er aktive backcountry jibbere. Alle er innflyttede i Sogndal de siste to årene, og oppgir at de primært flyttet dit på grunn av de gode skimulighetene. Dette er en indikasjon på at ski er en stor del av identiteten deres, når valg av bosted og studier havner i andre rekke etter ski. Backcountry jibbing virker som deres felles uttrykk for identitet gjennom skikjøringa.

Hovedfunnene våre er at backcountry jibberne på flere måter skiller seg ut fra det dominerende topptur og frikjøringsmiljøet i Sogndal. En av informantene omtalte seg selv som en «topptur turist» med alt for store klær. Når de drar ut på ski har de andre mål med skidagen, og de er her for å gjøre sin egen greie. I denne forstand ser vi klare subkulturelle trekk innen skikjøringskulturen. Fremfor å nå toppen leter jibberne etter element og terreng de kan lekse seg i, og være kreative med. De er også fleksible i forhold til hvor de er ute på ski og til hvilke værforhold det er. Så lenge en kan leke seg som man vil gjennom fri utfoldelse. Aktiviteten har stor egenverdi for kjørerne, selve skikjøringen er grunn og motivasjon nok til å drive med det. Våre hovedkilder Telseth (2005), Christensen (2010) og Ødegården (2001) er enige om at lek er et viktig aspekt i frikjøringsmiljøet. Vi har de samme funnene hos våre backcountry jibbere og får inntrykk av at de har skapt sin egen måte å utrykke denne leken på. Det virker som om backcountry jibberne til en viss grad lanserer nye ideer rundt hvordan og hvor man kan kjøre ski. Hele tiden er de på leting etter nye ting de kan leke seg med og på.

Andre funn fra vår analyse er at informantene er bevisste på risikoen ved backcountry jibbing. De er oppmerksomme på skredfarer og tar forhåndsregler for å unngå ulykker forbundet med skred. Det viser seg også at de ofte velger å ta triks de er trygge på (ferdighetsmessig) når de hopper og leker seg ute i terrenget. En annen faktor er at flere av informantene er bevisst på at det er vanskeligere å få hjelp ute på tur, hvis det skulle skje noe alvorlig. I en terrengpark/skisenter er det alltid hjelp å få i en skadesituasjon. De er i den forstand mer isolert ute i terrenget, og de er bevisst på det.

Videre forskning på dette området kan være så mangt. En interessant vinkling her ville kanskje vært å se på hva slags syn backcountry jibberne har på friluftsliv og natur. En kunne sett på hva slags relasjon disse skikjørerne har til naturen i forhold til at de kjører mye ski der. Dette kunne man igjen koblet til syn på naturvern og spørsmål om motorisert ferdsel får å gå enda dypere. En annen interessant vinkling går på dette med utviklingen av selve kjørerne, fra å være parkkjørere til å bli backcountry jibbere. Endres forskjellige aspekter ved skikjøringen og kulturen? En kunne sett på backcountry jibberes skredevaluering og risikotaking i forhold til skred, for så å sammenligne dette med for eksempel frikjørere. Dette samme kunne en gjort i forhold til hvor høy risiko en er villig til å utsette seg for via kjøringen. Med det mener vi selvvalgt risiko, altså hvor ”hardt” man kjører.

En annen mulighet for videre forskning kan være en sosial studie av backcountry jibbere. Dette kunne vært en mulighet for å få et enda dypere innblikk i den sosiale kulturen og normene som eksisterer der.

Litteraturliste

- Breivik, G. (1998) *Den søte lukt av fare*. Skrifter i utvalg, bind 11. Oslo. Norges Idrettshøgskole. Institutt for samfunnsfag
- Burd, A. (2014) *A history of the winter X- games*. Tilgjengelig fra: <http://mpora.com/articles/x-games-timeline#fzMZPtoCpAveK6p6.97> (Hentet dato: 04.12.14)
- Bøylestad Nilsen, G. (2010) *Musikkterapi og flow*. Oslo, Norges Musikkhøgskole
- Christensen, O. (2001) *Absolutt snowboard: kampen mot kjedsomheten*. 1 utgave, første opplag 2001, Oslo. Gyldendal Norsk Forlag AS.
- Dalland, O. (2012) *Metode og oppgaveskriving*. Oslo. Gyldendal Norsk Forlag AS.
- Deci, E. L. & Ryan, R. M. (2000): *The what and why of goal pursuits: Human needs and the self determination of behaviour*. Psychological Inquiry.
- Engelsen Birkeland, M., 2014, *Hvorfor nedprioriteres frilfutslivundervisning i kroppsøvingsfaget?* Masteroppgave, Høgskolen i Sogn og Fjordane.
- *Homo Ludens* (2009) I store norske leksikon. Tilgjengelig fra: http://www.snl.no/homo_ludens (hentet dato: 25.11.14)
- Identitet. (2014) I store norske leksikon. Tilgjengelig fra: <http://snl.no/identitet> (Hentet dato: 26.11.14)
- Johansson, T & Miegel, F. 1992. *Do the Right Thing. Lifestyle and Identity in Contemporary Youth Culture*. Stockholm: Almqvist og Wiksell International

- Johannessen, A. Tufte, P. A. Og Kristoffersen, L. (2006) *Introduksjon til samfunnsvitenskapelig metode*. Abstrakt forlag. Oslo.

- Kleiven, M. K. (2014) *Sensasjonelt skifunn i Lordalen*. Tilgjengelig fra: <http://www.vigga.no/2014/10/sensasjonelt-skifunn-i-lordalen> sist endret: 06.10.2014 (Hentet dato: 10.12.14)

- Korsbøen, P. E. (2014) *Motivasjon blant jibbere- En kvantitativ studie om motivasjon blant jibbere med utgangspunkt i selvbestemmelsesteorien*. Masteroppgave i idrettsvitenskap. Norges Idrettshøgskole 2014.

- Krogh-Hansen, H, K. 2014. "Alpeferie" i Sogndal. Tilgjengelig fra: http://reise.aftenposten.no/reise/Alpeferie-i-Sogndal-60302.html#.VH8Eab4k_wx (hentet dato: 02.12.14)

- Kvale, S. Brinkmann, S. (2009) *Det kvalitative forskningsintervju*. Oslo. Ad Notam Gyldendal Forlag.

- Larsen, A. K. (2007) *En enklere metode*. Bergen. Fagbokforlaget Vigmostad & Bjørke AS.

- Miller, W. (Josh Berman) 2009. *Refresh (DVD)*. Level 1 Productions

- Salomon, 2007. *Solomon Freeski Tv episode episode 3 -1080*. Tilgjengelig fra: <https://www.youtube.com/watch?v=x4A3FfgCRkU> (hentet dato: 04.12.14)

- Scott, C. 2009. *What is jib skiing?* Tilgjengelig fra: <http://www.sportinglife360.com/index.php/what-is-jib-skiing-17935/> (Hentet dato: 07.12.14)

- Snowboardforbundet, 2014. *Historie*. Tilgjengelig fra: <http://www.snowboardforbundet.no/info/om-snowboarding/historie/> (Hentet dato: 20.11.14)

- Subkultur. (2009) I store norske leksikon. Tilgjengelig fra: <https://snl.no/subkultur> (hentet dato 28.11.14)
- Telseth, F. (2005) *Dra på: Bidrag til en forståelse av frigjøreres og frikjøringsfenomenets meningsdimensjoner*. Hovedfagsoppgave. Høgskolen i Telemark.
- Tjora, A. (2010) *Kvalitative forskningsmetoder- I praksis*. Gyldendal Norsk Forlag AS. Oslo.
- Tvinnereim, J. (1998) *Ski-idrett i Sogn og Fjordane*. Sogn og Fjordane skikrins.
- Ødegården, A, S. (2010) *Linjer i snø: En analyse av frikjøring og frikjøringskultur sett fra kvinnelige utøveres perspektiver*. Master avhandling. Norges idrettshøgskole.

Vedlegg 1

Innledningsspørsmål

Hvor er du fra, og hvor gammel er du?

Hvor mange år har du kjørt ski?

Hvor mange dager ski har du hatt den/de siste sesongene?

Hvor lenge har du drevet med parkkjøring/ triksing?

Hvor har du kjørt ski/ park før du flyttet til Sogndal?

Når flyttet du til Sogndal?

1. Definer ditt syn på egen skikultur, og skikulturen i Sogndal

-Kan du beskrive hva som driver deg til å kjøre ski?

-Hvordan ville du kategorisert din skikjøring i dag?

-Hvordan ville du kategorisert populær -skikulturen (med tanke på kjøring) i Sogndal?

-Hvordan er dette i forhold til kjøringen din?

-Kan du fortelle oss om hvordan det gikk til at du tok skikjøringen ut av parken?

-Når skjedde dette?

-Hva synes du om toppturer?

-hadde du vært på topptur før Sogndal?

-Spilte skikjøring noen rolle når du flyttet hit?

-Hva som eventuelt lokket med Sogndal?

-Hvordan ville du beskrevet det du driver med til min utenforstående bestemor?

2. Motivasjon og identitet

-Hva er en perfekt dag på ski? (Har du noen eksempler?)

-Kan du beskrive litt dine mål og ambisjoner når det kommer til skikjøring?

-Hva er ønskedrømmen din når det kommer til skikjøring?

-Hva er dine tanker rundt identitet og skikjøring?

3. Forhold og sikkerhet

- Hva ser du etter når du kjører ski i fjell og backcountry?

- Er det sikrere å kjøre ski og dra triks ute i backcountryen kontra i parken? Har dette eventuelt noe betydning for hvor og hvordan du kjører ski?

-Hva oppfatter du som negative aspekt ved skikjøring utenfor preparerte løyper? (noe annet enn skredfare?)

-Er det varierende hvem du kjører ski med ut i fra hva målet med kjøringen er? (Evt. når med hvem?)

Til slutt- Er det noen annet du vil belyse eller fortelle om som vi ikke har fått spurt om?

Vedlegg 2

Samtykkeerklæring

I denne bacheloroppgaven har vi intervjuet fire skikjørere i Sogndal. Vi har brukt dybdeintervju for å fordype oss i temaet backcountry jibbing. Målet er å belyse kjennetegn ved denne kulturen i Sogndal.

Intervjuene vil bli tatt opp med båndopptaker. Under arbeidet med prosjektet vil opptakene bli midlertidig lagret og transkribert av oss. Etter siste sensur blir alle opptak og personlige opplysninger slettet.

Vi vil informere informantene om at deltakelsen i disse intervjuene er frivillige, og vi gjør det herved klart at informantene kan trekke seg når de måtte ønske i prosessen.

Skikjørerne vil anonymiseres i oppgaven, ved bruk av pseudonym. Vi vil oppgi visse personopplysninger som hjemsted, skibakgrunn.

Gjermund Engh tlf: 93883706

Marius Andersen tlf: 45492129

Vegard Vereide (veileder) tlf:

Jeg har lest og godkjent informasjonen ovenfor.

Sted og dato

Underskrift informant